

encara més del sol calentet que en aquelles hores queia per aquell indret.

Encara amb la pell humida recordem entre tots els moments viscuts, que perduraran força temps vius a la nostra retina, ja que una exploració d'aquestes no s'oblida amb facilitat.

"Com sempre" a l'avenc de la Bargadera

Una altra sortida que ja semblava clàssica fou la de l'avenc de la Bargadera, descobert pel GIEG fa pocs anys, a la Vall d'Aran. Recordem que aquest avenc és un dels més profunds de Catalunya amb els seus 296 metres de desnivell i quasi un quilòmetre de recorregut.

Aquest cop però no es tractava d'una exploració normal i simple sinó d'anar a treure la instal·lació i mirar una petita galeria, qüestió de poques hores. La galeria es va presentar més estreta del normal, "com sempre" i també "com sempre", ens va obligar a desembarassar un pas estret enmig d'un fort corrent d'aire i "com sempre" tan sols vàrem poder continuar uns 5 metres més.

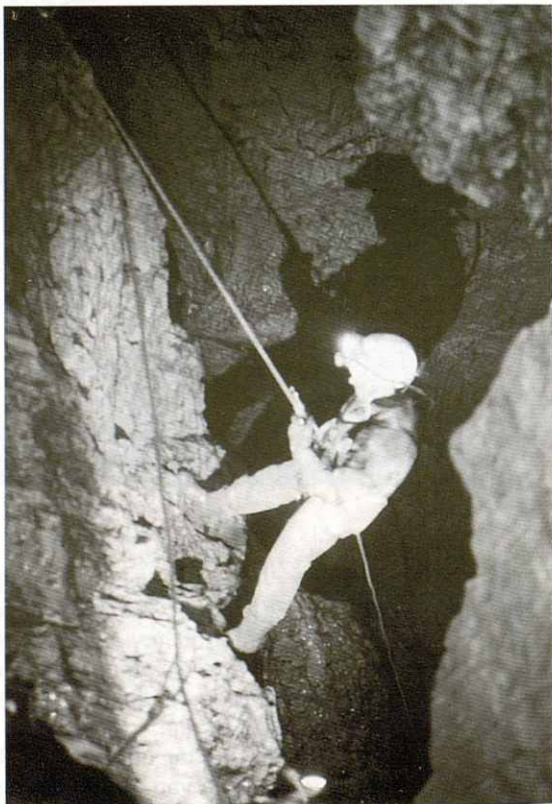
Decebut un cop més en no poder trobar la continuïtat de la cavitat, vàrem treure la instal·lació de les cordes fixes, ja que feia més de tres anys que eren penjades.

En sortir davallam per la perillosa rampa d'accés, aprofitem els darrers raigs de sol, per prendre un bany al llac que encapçala magestuosament aquesta vall glacial, format al capdamunt del barranc de la Bargadera. A 125 metres per sobre, s'obre la boca de l'avenc de la Bargadera, que guarda encara el secret de la continuació i comunicació amb la gran pèrdua d'aigua del llac de l'Estanyet d'Escunyau.

Potser tornarem, però, "com sempre", un cop més en enfilat el camí de tornada, ens parem, girem el cap i admirem la boca, la muntanya, el llac, l'encisador entorn i ens preguntem: on és l'enigma? ... tanta aigua, tant vent, ... tants esforços.

XI curs d'iniciació a l'espeleologia -1992

De l'11 de març al 15 d'abril, es va fer l'annual Curs d'iniciació a l'espeleologia, que

Jordi Icart